

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลหลุมเสา
อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา
เรื่อง การใช้แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
ขององค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา

.....

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา ได้ดำเนินการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงโดย
ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลัง ว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยง
สำหรับหน่วยงานของภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการบริหาร
จัดการความเสี่ยงเป็นไปตามบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงิน การคลังของรัฐ พงศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙
บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยงให้ถือ
ปฏิบัติตามมาตรฐานที่กระทรวงการคลังกำหนด นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา บรรลุวัตถุประสงค์ของการ
จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงในด้านประสิทธิผลของการดำเนินงานและเพื่อให้มีระบบในการบริหารจัดการ
ความเสี่ยงอย่างเป็นรูปธรรม จึงขอประกาศใช้แผนการบริหารจัดการความเสี่ยงประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗ ขององค์การ
บริหารส่วนตำบลหุบเขา ให้บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา ถือปฏิบัติและดำเนินการบริหารจัดการ
ความเสี่ยงต่อไป

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายโสวัฒน์ ลาววัลย์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา

คำนำ

แผนบริหารความเสี่ยงฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติการบริหารความเสี่ยง องค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลา ซึ่งเป็นหน้าที่ของทุกคนในส่วนราชการ ตั้งแต่ผู้บริหารท้องถิ่นจนถึงเจ้าหน้าที่ทุกระดับที่จะต้องรับรู้และรับทราบแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงในส่วนราชการบริหาร ความเสี่ยงที่ดีจะต้องเริ่มตั้งแต่การกำหนดกลยุทธ์ด้วยการมองภาพรวมทั้งหมดของส่วนราชการ โดยคำนึงถึง เหตุการณ์หรือปัจจัยเสี่ยงที่สามารถส่งผลกระทบทำให้ส่วนราชการเกิดความเสียหายแล้วกำหนด แผนการ บริหารจัดการความเสี่ยง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือปราศจากความเสียหาย เพื่อเป็นการสร้างหลักประกันที่ ส่วนราชการจะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง องค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลา จึงได้จัดทำแผนบริหาร ความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ขึ้น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายมีความเข้าใจ ถึงกระบวนการบริหารความเสี่ยง สามารถดำเนินการบริหารความเสี่ยงตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่ได้ กำหนดไว้ในแผนบริหารความเสี่ยง ซึ่งเป็นการลดโอกาสที่จะเกิดความเสียหายต่อส่วนราชการและลดขนาด ของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นให้อยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ประเมินได้ควบคุมได้และตรวจสอบได้อย่าง มีระบบคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง องค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนการบริหาร ความเสี่ยง นี้จะเป็นแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงภายในส่วนราชการ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามความคาดหวัง และได้มีการนำแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมของผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ ปฏิบัติงานทุกระดับ อีกทั้งจะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกระดับ และเป็น ประโยชน์ต่อการ พัฒนาการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลา ต่อไป

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง
องค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลา

สารบัญ

เรื่อง	หน้าที่
บทที่ ๑ บทนำ	
- หลักการและเหตุผล	๑
- วัตถุประสงค์ของแผนบริหารความเสี่ยง	๒
- เป้าหมายของแผนบริหารความเสี่ยง	๒
- ประโยชน์ของแผนบริหารความเสี่ยง	๓
- นิยามความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยง	๔
บทที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐานองค์การบริหารส่วนตำบลหุบเลา	
- ข้อมูลทั่วไป	๕
- วิสัยทัศน์การพัฒนา	๖
- พันธกิจ	๖
- ยุทธศาสตร์	๖
- เป้าประสงค์	๖
- โครงการสร้างของหน่วยงาน และหน้าที่ความรับผิดชอบ	๗
- อำนาจหน้าที่ของสำนัก/กอง/หน่วย	๘-๙
บทที่ ๓ แนวทางการบริหารความเสี่ยง	
- แนวทางดำเนินงานและกลไกการบริหารความเสี่ยง	๑๐-๑๓
บทที่ ๔ หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร	
- กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๔
- กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๕-๑๗
- ระบุความเสี่ยง ปิงปิงประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	๑๘-๒๓
บทที่ ๕ แผนบริหารความเสี่ยง	
- แผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖	๒๔-๒๘

ภาคผนวก

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหุบเลา เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง

บทที่ ๑ บทนำ

๑. หลักการและเหตุผล

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีรวมถึงความคาดหวังของประชาชน หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานต้องเผชิญกับความเสี่ยงทั้งปัจจัยภายในและภายนอก ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กรถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีจะช่วยหน่วยงานในการวางแผนและจัดการเหตุการณ์ด้านลบที่อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงช่วยหน่วยงานในการบริหารจัดการเพื่อสร้างหรือฉวยโอกาส หรือได้รับประโยชน์จากเหตุการณ์ด้านบวกที่อาจเกิดขึ้น ส่งผลให้หน่วยงานสามารถ เพิ่มศักยภาพ และขีดความสามารถในการให้บริการของหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้ประชาชนและประเทศชาติ ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการบริหารจัดการความเสี่ยง

ภายใต้สภาวะการดำเนินงานของทุก ๆ องค์กรล้วนแต่มีความเสี่ยง ซึ่งเป็นสิ่งที่จะส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือเป้าหมายขององค์กร จึงจำเป็นต้องมีการจัดการความเสี่ยงเหล่านั้นอย่างเป็นระบบ โดยการระบุความเสี่ยงว่ามีปัจจัยเสี่ยงใดบ้างที่กระทบต่อการดำเนินงานหรือเป้าหมายขององค์กร วิเคราะห์ความเสี่ยงจากโอกาสและผลกระทบที่เกิดขึ้น จัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงและกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยง อีกทั้งต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าในการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม

การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือทางกลยุทธ์ที่สำคัญตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่จะช่วยให้การบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่างๆ อาทิ การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์การติดตามควบคุม และประเมินผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรต่างๆ อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ มากขึ้นและลดการสูญเสียและโอกาสที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์กร

ตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๙ ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ประกอบกับหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นกรอบแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยง

แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ เรื่อง หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร เป็นกรอบแนวทางที่ช่วยให้หน่วยงานของรัฐสามารถนำหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงไปปรับใช้เพื่อวางระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กรได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้การบริหารจัดการความเสี่ยงแต่ละหน่วยงานอาจมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับขนาด โครงสร้าง และความสามารถในการรองรับความเสี่ยงของหน่วยงาน ในขณะที่เดียวกันแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงย่อมต้องมีความเกี่ยวข้องกับ การควบคุมภายใน เนื่องจากการควบคุมภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร ดังนั้นหน่วยงานอาจดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยเชื่อมโยงกับการควบคุมภายในและการบริหาร จัดการความเสี่ยงเข้าด้วยกัน

การบริหารจัดการความเสี่ยงถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารองค์การอย่างมีธรรมาภิบาล โดยปัจจัยหลักของการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ประสบความสำเร็จเกิดจากความมุ่งมั่นของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้กำกับดูแล ซึ่งหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

๑. กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นพื้นฐานของการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือช่วยหน่วยงานในการกำหนดแผนระดับองค์กร (Strategic Plans) และการกำหนดวัตถุประสงค์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการตัดสินใจของผู้บริหารอยู่บนพื้นฐานข้อมูลสารสนเทศที่สมบูรณ์ส่งผลให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์หลักขององค์กร และเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของหน่วยงาน

๒. กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Routine Processes) ของการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน

คณะผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารจัดการ ความเสี่ยงภายในองค์กร ซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้องค์กรได้ก้าวไปสู่ระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดี ลดความเสียหายและอุปสรรคที่จะเกิดขึ้น โดยเชื่อมั่นว่าการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีจะช่วยลดอุปสรรคหรือสิ่งที่จะทำให้การดำเนินงานไม่บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่องค์กรได้วางไว้และเป็นการให้ความเชื่อมั่นกับประชาชนที่มีต่อองค์กร ช่วยป้องกันความเสียหายต่อทรัพยากร และการเปลี่ยนแปลงของของสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในอย่างมีประสิทธิภาพ มีระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงและการควบคุมที่ดีนำไปสู่การบริหารจัดการที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์ของแผนบริหารความเสี่ยง

๑.) เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เข้าใจหลักการและกระบวนการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา

๒.) เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบวิธีการ ขั้นตอน และกระบวนการในการวางบริหารความเสี่ยง

๓) เพื่อให้มีการปฏิบัติตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

๔.) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา

๕.) เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจ ตลอดจนเชื่อมโยงการบริหารความกลยุทธขององค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา

๖.) เพื่อลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร

เป้าหมายของแผนบริหารความเสี่ยง

๑. ผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน มีความรู้มีความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยงเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

๒.) ผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน สามารถระบุความเสี่ยง วิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง และจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือปราศจากความเสี่ยง

๓.) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถนำแผนบริหารความเสี่ยงไปใช้ได้จริงในการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ เพื่อลดโอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น

๔.) เพื่อพัฒนาความสามารถของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และเป็นกระบวนการดำเนินงานที่โปร่งใส ภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง

๕.) ความรับผิดชอบต่อความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยงถูกกำหนดขึ้นอย่างเหมาะสมและยอมรับได้ทั่วทั้งองค์กร

๖.) การบริหารความเสี่ยงได้รับการปลูกฝังให้เป็นวัฒนธรรมขององค์กร มีการนำไปปฏิบัติต่อเนื่อง และทั่วทั้งองค์กร

ประโยชน์ของแผนบริหารความเสี่ยง

การดำเนินการบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจในการบริหารงานได้ดียิ่งขึ้น และทำให้องค์กรสามารถจัดการกับปัญหาและอุปสรรคที่จะส่งผลให้เกิดความเสียหาย และไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ อีกทั้งยังเป็นแนวทางปฏิบัติงานให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ได้ปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง และบรรลุตามเป้าหมายของการปฏิบัติงาน

ประโยชน์ที่คาดหวังว่าจะได้รับจากการดำเนินการบริหารความเสี่ยง มีดังนี้

๑.) เป็นส่วนหนึ่งของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี แผนบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้คณะทำงานบริหารความเสี่ยงและผู้บริหารทุกระดับตระหนักถึงความเสี่ยงหลักที่สำคัญ และสามารถทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

๒.) สร้างฐานข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการบริหารและการปฏิบัติงานในองค์กร การบริหารความเสี่ยงจะเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการตัดสินใจด้านต่างๆ ซึ่งรวมถึงการบริหารความเสี่ยง ซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานในการตอบสนองต่อเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร รวมถึงระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

๓.) ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่างๆ ที่สำคัญได้ทั้งหมด การบริหารความเสี่ยงจะทำให้บุคลากรภายในองค์กรมีความเข้าใจถึงเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร และตระหนักถึง ความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบในเชิงลบต่อองค์กรได้อย่างครบถ้วน ซึ่งครอบคลุมความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้วย

๔.) เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารงาน การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถมั่นใจได้ว่าความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงานและการตัดสินใจในด้านต่างๆ เช่น การวางแผนการกำหนดกลยุทธ์การตามควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลาเป็นไปตามเป้าหมายที่ดีกำหนดไว้รวมทั้งสามารถปกป้องผลประโยชน์และเพิ่มมูลค่าแก่องค์กร

๕.) ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นในทิศทางเดียวกัน การบริหารความเสี่ยงทำให้รูปแบบการตัดสินใจในระดับการปฏิบัติงานขององค์กรมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยที่ผู้บริหารมีความเข้าใจในกลยุทธ์วัตถุประสงค์ขององค์กร และระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน

๖.) ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรม และการเลือกใช้มาตรการในการบริหารความเสี่ยง เช่น การใช้ทรัพยากรสำหรับกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่ำ และกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงย่อมแตกต่างกัน หรือการเลือกใช้มาตรการแต่ละประเภทย่อมใช้ทรัพยากร แตกต่างกัน เป็นต้น

นิยามความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยง

ความเสี่ยง (Risk) คือ เหตุการณ์หรือโอกาสที่จะก่อให้เกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล ความสูญเปล่า หรือเกิดเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน และมีผลกระทบหรือทำให้เกิดความเสียหาย(ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) ก่อให้เกิดความล้มเหลวในการดำเนินงาน ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้วางไว้ทั้งในด้านยุทธศาสตร์ด้านการปฏิบัติงาน รวมถึง ทางด้านการเงินและด้านการบริหารด้วย

การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) คือ กระบวนการดำเนินงานขององค์กรที่เป็นระบบ และต่อเนื่อง ในการบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆในการวิเคราะห์การประเมิน การจัดการ การติดตามประเมินผล และการสื่อสารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม หน่วยงานหรือกระบวนการดำเนินงานขององค์กร เพื่อช่วยให้องค์กรลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย ให้ระดับของความเสียหายและขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ประเมินได้ควบคุมได้และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กรเป็นสำคัญ

ระบบบริหารความเสี่ยง (Risk Management System) คือ ระบบการบริหารปัจจัย และควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหาย ให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ประเมินได้ควบคุม ได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมาย ทั้งด้านกลยุทธ์การปฏิบัติตามกฎระเบียบการเงิน และชื่อเสียงขององค์กรเป็นสำคัญ โดยได้รับการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมในการบริหาร ความเสี่ยงจากหน่วยงานทุกระดับทั่วทั้งองค์กร

ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) คือ ต้นเหตุ หรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้การดำเนินงาน ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้โดยต้องระบุได้ว่าเหตุการณ์นั้นๆจะเกิดขึ้นที่ไหน เมื่อใด หรืออย่างไร ทั้งนี้สาเหตุของความเสียหายที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงได้อย่างถูกต้อง

บทที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา แบ่งส่วนการปกครองมาจากตำบลสร้างค้อ และตำบลโคกภู เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นเขตการปกครองของอำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา ตั้งอยู่ที่ทิศใต้ของอำเภอภูพาน มีอาณาเขตติดกับอำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร ห่างจากจังหวัดสกลนคร ๔๐ กิโลเมตร อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอภูพาน ประมาณ ๑๓ กิโลเมตร มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มภูเขา บางส่วนของพื้นที่เป็นพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติดงชมพูพาน ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขาตั้งอยู่ เลขที่ ๑๕๕ หมู่ที่ ๕ บ้านหล่ม ตำบลหุบเขา อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา มีพื้นที่โดยประมาณ ๙๖ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖๐,๐๐๐ ไร่

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับ เทศบาลตำบลโคกภู อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ องค์การบริหารส่วนตำบลกกปลาซิว อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร

ทิศใต้ ติดต่อกับ เขตอำเภอนาคู จังหวัดกาฬสินธุ์

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ เทศบาลตำบลสร้างค้อ อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร

องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๕ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านหุบเขา	ผู้ปกครอง นายบรรทม พรหมสาขาฯ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๒ บ้านหุบเขาน้อย	ผู้ปกครอง นายวสันต์ หงส์วิเศษ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๓ บ้านฮ่องสิม	ผู้ปกครอง นายพิรม บุตรดี	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๔ บ้านด่านตั้ง	ผู้ปกครอง นายปิยะ ภูแข็ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๕ บ้านหล่ม	ผู้ปกครอง นายสนิท โวหารลิก	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๖ บ้านจัดระเบียบ	ผู้ปกครอง นายศิริ โสภภาพชร	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๗ บ้านกกแต่	ผู้ปกครอง นายอุดม วันทา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๘ บ้านน้อยโนนสวรรค์	ผู้ปกครอง นายวินัย ชันคำ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๙ บ้านฮ่องสิมพัฒนา	ผู้ปกครอง นายประวิณ จันสิมมา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๐ บ้านหุบเขาพัฒนา	ผู้ปกครอง นายสุคิด กิ่งพรมภู	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๑ บ้านหุบเขา(น้อยตาจี้)	ผู้ปกครอง นายทองสิบ ชูชื่น	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๒ บ้านภูน้อยพัฒนา	ผู้ปกครอง นายสว่าง แก้วอุตร	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๓ บ้านชลประทาน	ผู้ปกครอง นายไวพจน์ กิติผง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๔ บ้านเสียวพัฒนา	ผู้ปกครอง นายณรงค์ ภูคงกิ่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๕ บ้านหุบเขานาจาน	ผู้ปกครอง นายเทิน เลานวดวัน	ผู้ใหญ่บ้าน

วิสัยทัศน์(Vision)

“ตำบลหุบเขาน่าอยู่ มุ่งสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้การบริหารโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน”

พันธกิจ(Mission)

๑. ส่งเสริมและรณรงค์ป้องกันด้านสุขภาพอนามัยให้แข็งแรงสุขภาพดีถ้วนหน้า
๒. ส่งเสริมปลูกจิตสำนึกด้านคุณธรรมเกี่ยวกับโบราณสถานที่มีอยู่ในสังคมให้รู้สึกเกิดความหวงแหนขนบธรรมเนียมประเพณี
๓. ส่งเสริมการปกครองระบบประชาธิปไตยในชุมชน
๔. ป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาด้านพื้นฐานการสัญจรไปมาให้มีความสะดวกรวดเร็วและปลอดภัย
๕. ให้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและเพื่อการประกอบอาชีพทางการเกษตร
๖. ขยายเขตไฟฟ้าภายในหมู่บ้านและเพื่อการประกอบอาชีพทางการเกษตร
๗. ดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการ
๘. ส่งเสริมการปฏิรูป การศึกษาให้ทันสมัยต่อเทคโนโลยีปัจจุบัน
๙. ส่งเสริมประกอบอาชีพทางการเกษตร
๑๐. ส่งเสริมการรณรงค์ประชาชนให้มีจิตสำนึกอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและฟื้นฟูป่าเสื่อมโทรมสิ่งแวดล้อมและสถานที่ท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเมือง การบริหาร

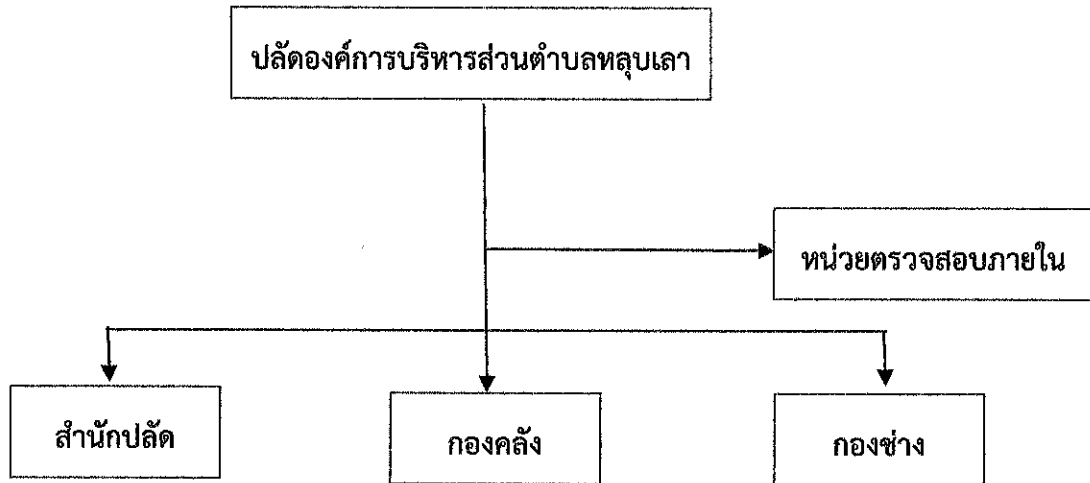
เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณธรรมจริยธรรมในการดำเนินชีวิตสูงขึ้น และมีความรู้สึกรักหวงแหนสมบัติของส่วนรวมอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณี
๒. ประชาชนมีความรู้และทัศนคติที่ดีต่อการปกครองประชาธิปไตย
๓. เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ถนนที่ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัยในการใช้ถนน
๔. ประชาชนมีน้ำกินน้ำใช้อย่างสะดวกสบาย
๕. มีไฟฟ้าทั่วถึงทุกครัวเรือนและใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างสะดวก
๖. ผู้สูงอายุผู้พิการได้รับการดูแล
๗. เพื่อให้เด็กได้รับความรู้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน
๘. ประชาชนมีความรู้และสามารถพัฒนาด้านการประกอบอาชีพทางการเกษตรให้ได้ผลผลิตมากขึ้นและคุณภาพมากขึ้น

๙. เพื่อให้ประชาชนได้มีสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติที่ดี

๑๐. มีคุณภาพชีวิตที่ดีได้การบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน

โครงสร้างส่วนราชการภายใน
กรอบโครงสร้างส่วนราชการของ อบต.หูลู่เลา

- งานบริหารทั่วไป
- งานนโยบายและแผน
- งานตรวจสอบภายใน
- งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- งานพัฒนาชุมชน
- งานการศึกษา
- งานกิจการสภา อบต.

- งานการเงินและบัญชี
- งานพัสดุและทรัพย์สิน
- งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้

- งานก่อสร้าง
- งานสาธารณสุข
- งานสาธารณสุข

อำนาจหน้าที่ของสำนัก/กอง

สำนัก/กอง/หน่วย	อำนาจหน้าที่
สำนักปลัด	<p>หน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับราชการทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล และราชการที่มีได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดในองค์การบริหารส่วนตำบลโดยเฉพาะรวมทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามนโยบายแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลและตามประกาศกำหนดโครงสร้างส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้</p> <p>๑.๑ งานบริหารทั่วไป รับผิดชอบ งานสารบรรณ งานอำนวยความสะดวกและข้อมูลมูลฐานงานบริหารงานบุคคล งานเลือกตั้ง งานตรวจสอบภายใน งานควบคุมและส่งเสริมการท่องเที่ยว งานสนับสนุนการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง งานงบประมาณ</p> <p>๑.๒ งานนโยบายและแผน รับผิดชอบ งานนโยบายและแผนพัฒนา งานวิชาการ งานข้อมูล และการประชาสัมพันธ์งานสารสนเทศและระบบคอมพิวเตอร์</p> <p>๑.๓ งานกฎหมายและคดี รับผิดชอบ กฎหมายและนิติกรรม งานการดำเนินการทางคดีและศาลปกครอง งานรับเรื่องราวร้องทุกข์และอุทธรณ์งานระเบียบการคลัง งานข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล</p> <p>๑.๔ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รับผิดชอบ งานอำนวยความสะดวก งานป้องกัน งานช่วยเหลือฟื้นฟู งานกู้ภัย</p> <p>๑.๕ งานสวัสดิการและพัฒนาชุมชน รับผิดชอบ งานสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนงานส่งเสริมและพัฒนาชุมชน งานสังคมสงเคราะห์ รับผิดชอบงานสงเคราะห์ เด็ก คนชรา ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสงานส่งเสริมอาชีพและพัฒนาสตรีรับผิดชอบงานส่งเสริมอาชีพและพัฒนาสตรี</p> <p>๑.๖ งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม รับผิดชอบ งานส่งเสริมและสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชน งานส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก งานสนับสนุนกิจการศาสนา งานสนับสนุนศิลปวัฒนธรรม ขนธรรมนิยม ประเพณีท้องถิ่น งานสันติภาพ การงานศาสนา งานศิลปวัฒนธรรม งานส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬา</p> <p>๑.๗ งานส่งเสริมสุขภาพและสาธารณสุข รับผิดชอบ งานอนามัยชุมชน งานสาธารณสุขมูลฐาน งานสุขศึกษา งานควบคุมมาตรฐานอาหารและน้ำ งานป้องกันยาเสพติด งานรักษาความสะอาด งานควบคุมสิ่งปฏิกูล งานรักษาความสะอาดและขนถ่ายสิ่งปฏิกูล งานกำจัดมูลฝอยและน้ำเสีย งานควบคุมโรค ถามควบคุมโรคและป้องกันโรค งานรักษาโรค งานบริหารสาธารณสุข งานกองทุนระบบหลักประกันสุขภาพ</p> <p>ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการได้รับมอบหมายให้หัวหน้าส่วนนั้นเป็นผู้สั่งการและรับผิดชอบโดยตรงและให้แต่ละส่วนราชการจัดทำคำสั่ง เรื่อง การแบ่งงานและการมอบหมายหน้าที่ภายในส่วนราชการของแต่ละคนเพื่อความชัดเจนในการปฏิบัติงานให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายหน้าที่การงานถือปฏิบัติตามคำสั่งโดยเคร่งครัด ตามระเบียบ อย่าให้เกิดความบกพร่องเสียหายแก่ราชการได้หากมีปัญหาอุปสรรคให้รายงานนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยทันที</p>

สำนัก/กอง/หน่วย	อำนาจหน้าที่
<p>กองคลัง</p>	<p>มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวกับการจัดการรับการนำส่งเงินการเก็บรักษาเงินและเอกสารทางการเงินการตรวจสอบใบสำคัญเกี่ยวกับเงินเดือนค่าจ้างค่าตอบแทนเงินบำเหน็จ เงินอื่นๆ งานเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณฐานะทางการเงินการจัดสรรเงินต่างๆการจัดประเภททะเบียนคุมเงินรายได้และรายจ่ายต่างๆ การควบคุมการเบิกจ่ายการทำงานประจำเดือนประจำปี งานเกี่ยวกับการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบลและงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมาย ดังนี้</p> <p>๒.๑ งานการเงิน รับผิดชอบ งานวันเงินเบิกวัน งานจัดทำฎีกาฎีกาการเงิน งานเก็บรักษาเงิน</p> <p>๒.๒ งานบัญชีรับผิดชอบ งานการบัญชี งานทะเบียนคุมการเบิกจ่าย งานการเงินและทดลองงานแสดงฐานะทางการเงิน</p> <p>๒.๓ งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ รับผิดชอบ งานภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและค่าเช่า งานพัฒนารายได้ งานควบคุมกิจการค้าและค่าปรับงานทะเบียนควบคุมและเร่งรัดรายได้</p> <p>๒.๔ งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ รับผิดชอบ งานทะเบียนทรัพย์สิน สิ้นและแผนที่ภาษี งานพัสดุ งานทะเบียนเบิกจ่ายวัสดุครุภัณฑ์และยานพาหนะ</p> <p>ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการได้รับมอบหมายให้หัวหน้าส่วนนั้นเป็นผู้สั่งการและรับผิดชอบโดยตรงและให้แต่ละส่วนราชการจัดทำคำสั่ง เรื่อง การแบ่งงานและการมอบหมายหน้าที่ภายในส่วนราชการคนเพื่อความชัดเจนในการปฏิบัติงานให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายหน้าที่การงานถือปฏิบัติตามคำสั่งโดยเคร่งครัด ตามระเบียบอย่าให้เกิดความบกพร่องเสียหายแก่ราชการได้หากมีปัญหาอุปสรรคให้รายงานนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยทันที</p>
<p>กองช่าง</p>	<p>มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสำรวจออกแบบการจัดทำข้อมูลทางด้านวิศวกรรม การจัดเก็บและทดสอบคุณภาพวัสดุงานออกแบบและเขียนแบบการตรวจสอบการก่อสร้าง งานการควบคุมอาคารตามระเบียบกฎหมาย งานแผนการปฏิบัติงานการก่อสร้างและซ่อมบำรุงงานแผนงานด้านวิศวกรรมเครื่องจักรกลการรวบรวมประวัติติดตามควบคุมการปฏิบัติเครื่องจักรกลการควบคุมการบำรุงรักษาเครื่องจักรกลและยานพาหนะงานเกี่ยวกับแผนงานควบคุมเก็บรักษากรณีจ่ายวัสดุอุปกรณ์ อะไหล่ น้ำมันเชื้อเพลิงและงานอื่นๆ ที่เกี่ยวกับและได้รับมอบหมาย ดังนี้</p> <p>๓.๑ งานก่อสร้าง รับผิดชอบ งานก่อสร้างและบูรณะถนน งานก่อสร้างและบูรณะสะพาน และโครงการพิเศษงานระบบข้อมูลและแผนที่เส้นทางคมนาคมงานบำรุงรักษาเครื่องจักรกลและยานพาหนะ</p> <p>๓.๒ งานออกแบบและควบคุมอาคาร รับผิดชอบ งานสถาปัตยกรรมและมัณฑนศิลป์ งานวิศวกรรม งานประเมินราคา งานควบคุมการก่อสร้างอาคารฝ่ายบริการข้อมูลและหลักเกณฑ์งานออกแบบ</p> <p>๓.๓ งานประสานสาธารณูปโภค รับผิดชอบ งานประสานสาธารณูปโภคและกิจการประปา งานขนส่งและวิศวกรรมจราจร งานระบายน้ำ งานจัดตกแต่งสถานที่</p>

บทที่ ๓ แนวทางการบริหารความเสี่ยง

แนวทางดำเนินงานและกลไกการบริหารความเสี่ยง

๑. แนวทางดำเนินงานในการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพลอย แบ่งเป็น ๒

ระยะที่ ๑ การเริ่มต้นและพัฒนา

- ๑) กำหนดนโยบายหรือแนวทางในการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลหลุมเสลา
- ๒) ระบุปัจจัยเสี่ยง ประเมินโอกาส และผลกระทบจากปัจจัยเสี่ยง
- ๓) วิเคราะห์และจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงจากการดำเนินงาน
- ๔) จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงของปัจจัยเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูง (High) และสูงมาก(Extreme) รวมทั้งปัจจัยเสี่ยงที่อยู่ในระดับปานกลาง (Medium) ที่มีนัยสำคัญ
- ๕) สื่อสารทำความเข้าใจเกี่ยวกับแผนบริหารความเสี่ยงให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลหลุมเสลาได้รับทราบและสามารถนำไปปฏิบัติได้
- ๖) รายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง
- ๗) รายงานสรุปการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง

ระยะที่ ๒ การพัฒนาสู่ความยั่งยืน

- ๑) ทบทวนแผนบริหารความเสี่ยงในปีที่ผ่านมา
- ๒) พัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภท
- ๓) ผลักดันให้มีการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร
- ๔) พัฒนาขีดความสามารถบุคลากรในการดำเนินงานตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง

๒. กลไกการบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วย

๒.๑) ประธานกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง มีหน้าที่ดังนี้

- ๒.๑.๑) แต่งตั้งคณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๒.๑.๒) ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม
- ๒.๑.๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อนำไปปฏิบัติ ต่อไป

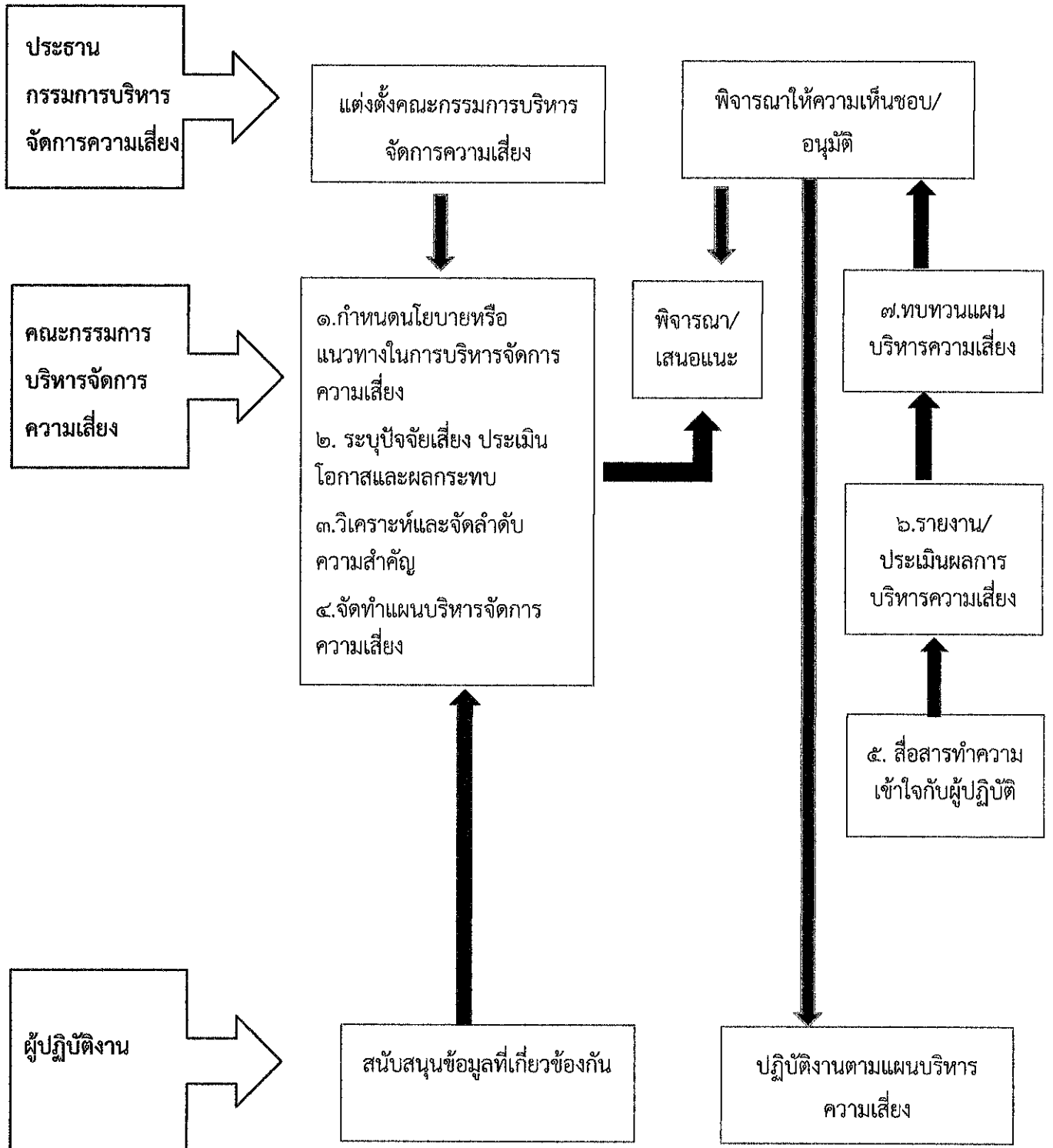
๒.๒) คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง มีหน้าที่ดำเนินการให้มีระบบการบริหารความเสี่ยงคือ

- ๒.๒.๑) จัดทำแผนบริการความเสี่ยง
- ๒.๒.๒) รายงานและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยง
- ๒.๒.๓) ทบทวนแผนการบริหารความเสี่ยงเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานต่อไปในอนาคต

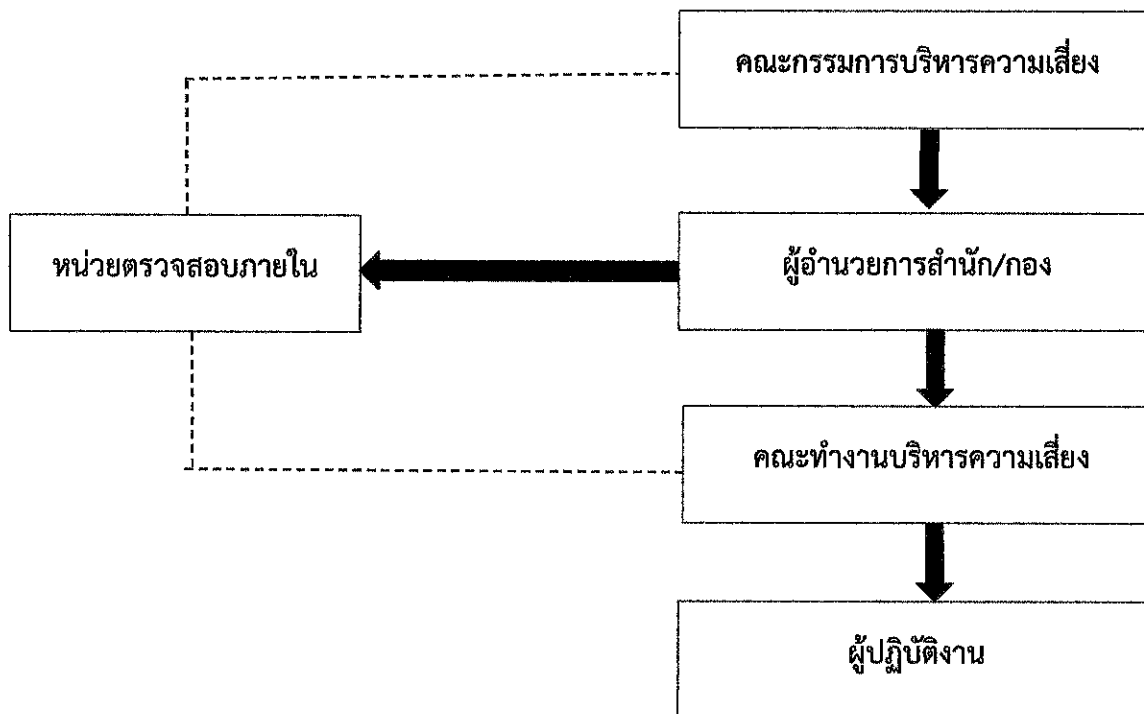
๒.๓) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลหลุมเสลา มีหน้าที่ที่ดั่งที่ดั่งที่ดั่งนี้

- ๒.๓.๑) สนับสนุนข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้กับคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๒.๓.๒) ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

กลไกการบริหารความเสี่ยง

๓. โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง

หน้าที่ความรับผิดชอบตามโครงสร้าง

โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วย การกำกับดูแล การตัดสินใจ การจัดทำแผนการ ดำเนินการ การติดตามประเมินผล และการสอบทาน ซึ่งในแต่ละองค์การประกอบมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๑. คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

- ๑.๑ จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๑.๒ ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๑.๓ จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- ๑.๔ พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

๒. ผู้อำนวยการสำนัก/กอง

- ๒.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม
- ๒.๒ ดูแลการพัฒนาบริหารความเสี่ยง และส่งเสริมการปฏิบัติให้เป็นไปตามกรอบการบริหารความเสี่ยง
- ๒.๓ รับทราบผลการบริหารความเสี่ยง และให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา

๓. หน่วยสอบภายใน

- ๓.๑ สอบทานกระบวนการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลหุบเสลา
- ๓.๒ นำเสนอผลการบริหารความเสี่ยงให้คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงรับทราบและให้ข้อเสนอแนะ

๔. คณะทำงานบริหารความเสี่ยง

- ๔.๑ จัดให้มีระบบและกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่เป็นระบบมาตรฐานเดียวกันทั้งองค์กร
- ๔.๒ ดำเนินการตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง และการปฏิบัติตามมาตรการลดและควบคุมเสี่ยง
- ๔.๓ รายงานและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารความเสี่ยงที่สำคัญ เสนอ ต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงเพื่อพิจารณา

๕. ผู้ปฏิบัติงาน

- ๕.๑ สนับสนุนข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้กับคณะทำงานบริหารความเสี่ยง
- ๕.๒ ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามแผนบริหารความเสี่ยง

๓.๓ คณะทำงานบริหารความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเสลา ได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีองค์กรประกอบและอำนาจหน้าที่ดังนี้

๑. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหุบเสลา	หัวหน้าคณะทำงาน
๒. หัวหน้าสำนักปลัด	คณะทำงาน
๓. ผู้อำนวยการกองคลัง	คณะทำงาน
๔. ผู้อำนวยการกองช่าง	คณะทำงาน
๕. นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	คณะทำงาน/เลขานุการ

มีอำนาจหน้าที่

๑. จัดให้มีระบบและกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่เป็นระบบมาตรฐานเดียวกัน
๒. ปฏิบัติตามขั้นตอนการบริหารความเสี่ยง ได้แก่การระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง และการปฏิบัติตามมาตรการลดและควบคุมความเสี่ยง
๓. ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

บทที่ ๔ หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร

การบริหารจัดการความเสี่ยงถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล โดยปัจจัยหลักของการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ประสบความสำเร็จเกิดจากความมุ่งมั่นของหัวหน้าหน่วยงานผู้กำกับดูแล ซึ่งหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน

๑. กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นพื้นฐานของการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีเพื่อให้บริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือช่วยหน่วยงานในการกำหนดแผนระดับองค์กร (Strategic Plans) และการกำหนดวัตถุประสงค์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการตัดสินใจของผู้บริหารอยู่บนพื้นฐานข้อมูลสารสนเทศที่สมบูรณ์ส่งผลให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์หลักขององค์กรเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของหน่วยงาน

๒. กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Routine cesses) ของการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน

กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง

กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการบริหารจัดการความเสี่ยง หน่วยงานของรัฐควรพิจารณานำกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงนี้ไปปรับใช้ในการวางระบบการบริหารจัดการ ความเสี่ยงของหน่วยงาน เพื่อให้หน่วยงานได้รับประโยชน์สูงสุดจากการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างแท้จริง โดยหน่วยงานของรัฐแต่ละแห่งอาจมีศักยภาพที่แตกต่างกันในการนำกรอบการบริหารจัดการ ความเสี่ยง ทั้งหมดไปปรับใช้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของหน่วยงาน กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงประกอบด้วย หลักการ ๘ ประการ ดังนี้

๑. การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กร
๒. ความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง
๓. การสร้างและรักษาบุคลากรและวัฒนธรรมที่ดีขององค์กร
๔. การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง
๕. การตระหนักถึงผู้มีส่วนได้เสีย
๖. การกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์วัตถุประสงค์และการตัดสินใจ
๗. การใช้ข้อมูลสารสนเทศ
๘. การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กร

การบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการควรมีลักษณะ ดังนี้

๑. การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องมีการบริหารจัดการในภาพรวมมากกว่าแยกเดี่ยว เนื่องจากความเสี่ยงของกิจกรรมหนึ่งอาจมีผลกระทบต่อความเสี่ยงของกิจกรรมอื่น ๆ เช่น ความเสี่ยงของความล่าช้าในระบบการขนส่งวัตถุดิบไม่เพียงกระทบต่อกิจกรรมการผลิต อาจมีผลกระทบต่อด้านการส่งมอบสินค้า ค่าปรับที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงชื่อเสียงขององค์กร เป็นต้น

๒. การบริหารความเสี่ยงควรผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานขององค์กร รวมถึงกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์และกระบวนการประเมินผล

๓. การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องช่วยสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจในทุกระดับขององค์กร
ความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง

การบริหารจัดการความเสี่ยงจะประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูง หน่วยงานของรัฐบางแห่งมีผู้กำกับดูแลในรูปแบบคณะกรรมการซึ่งมีหน้าที่ในการกำกับการบริหารให้มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ผู้กำกับดูแลซึ่งมีหน้าที่ดังกล่าวจะมีหน้าที่ในการกำกับการบริหารจัดการความเสี่ยงด้วย สำหรับหัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูงมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารจัดการความเสี่ยง

กำกับการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้กำกับดูแลเกิดความมั่นใจว่าหัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูงได้บริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม เพียงพอ และมีประสิทธิผล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูงมีหน้าที่โดยตรงในการสร้างระบบบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิผล ประกอบด้วย การสร้างสภาพแวดล้อม วัฒนธรรมองค์กร และระบบการบริหารบุคคลที่เหมาะสม การจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอในการบริหารจัดการความเสี่ยง การดำเนินงานตามกระบวนการ บริหารจัดการความเสี่ยง การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ การรายงานการสื่อสาร เป็นต้น

ผู้กำกับดูแล (ถ้ามี) อาจตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง (หรืออนุกรรมการ หรือคณะที่ปรึกษา) ขึ้น ซึ่งประกอบด้วยผู้มีทักษะ ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการดำเนินงานของหน่วยงาน เช่น หน่วยงานที่มีการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นหลักในการดำเนินงานอาจจำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญอิสระในการกำกับหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับความเพียงพอและความเหมาะสมของการบริหารจัดการความเสี่ยงในเรื่องของความเสียหายทางไซเบอร์ของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูง เป็นต้น

การสร้างและรักษาบุคลากรและวัฒนธรรมที่ดีขององค์กร

การขับเคลื่อนหน่วยงานของรัฐต้องอาศัยบุคลากรที่มีศักยภาพ การบริหารทรัพยากรบุคคลเริ่มตั้งแต่ การสรรหา การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ การส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ โดยบุคลากรถือว่าเป็นสินทรัพย์หลักขององค์กรที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ

การสร้างบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการบริหารจัดการความเสี่ยง ถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการความเสี่ยง บุคลากรควรมีพฤติกรรมตระหนักถึงความเสี่ยง (Risk-aware behavior) รวมถึงพฤติกรรม การตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศและข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยง

การสร้างพฤติกรรมที่ดี (Desired behaviors) ในการส่งเสริมการบริหารจัดการความเสี่ยงผ่าน วัฒนธรรมที่ดีขององค์กรเป็นสิ่งสำคัญ การสร้างวัฒนธรรมที่สนับสนุนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย

๑. การสื่อสารและการตระหนักถึงนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วย
๒. การสร้างความตระหนักถึงหน้าที่ต้ององค์กรในการแจ้งข้อมูลผิดปกติ
๓. การสร้างพฤติกรรมการแบ่งปันข้อมูลภายในองค์กร
๔. การสร้างพฤติกรรมตัดสินใจตามนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง
๕. การสร้างพฤติกรรมตระหนักถึงความเสี่ยงและโอกาส

กรอบการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบด้านกาบริหารความเสี่ยง

หน่วยงานควรมีการกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบในเรื่องของการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างชัดเจนและเหมาะสม ประกอบด้วย เจ้าของความเสี่ยง(Risk Owners) ซึ่งรับผิดชอบในการติดตาม การรายงานหรือการส่งสัญญาณความเสี่ยง ผู้รับผิดชอบในการตัดสินใจในกรณีที่มีความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในระดับที่กำหนดไว้และผู้ที่มีหน้าที่ในการควบคุมกำกับติดตามให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

การตระหนักถึงผู้มีส่วนได้เสีย

การบริหารจัดการความเสี่ยงนอกจากจะคำนึงถึงวัตถุประสงค์ขององค์กรเป็นหลักแล้ว ผู้บริหารต้องคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้วย โดยเฉพาะความคาดหวังของผู้รับบริการหรือความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อองค์กร รวมถึงผลกระทบที่มีต่อสังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อม

การกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์วัตถุประสงค์และการตัดสินใจ

การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือช่วยผู้บริหารในการกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ขององค์กรเพื่อให้หน่วยงานมั่นใจว่ายุทธศาสตร์/กลยุทธ์ขององค์กรสอดคล้องกับพันธกิจตามกฎหมายและหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงาน ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์อาจหมายถึงรวมถึงแผนปฏิบัติการระยะยาว แผนปฏิบัติ ราชการระยะปานกลาง หรือแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงาน

เมื่อหน่วยงานของรัฐกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์โดยสอดคล้องกับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับ องค์กรแล้ว การบริหารจัดการความเสี่ยงจะถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดทางเลือกของงาน/โครงการ(งานใหม่ๆ)และการกำหนดวัตถุประสงค์ระดับการปฏิบัติงาน รวมถึงการมอบหมายความรับผิดชอบในการบริหารจัดการความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร โดยอาจกำหนดเป็นส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน(KPI)

การใช้ข้อมูลสารสนเทศ

ในปัจจุบันสารสนเทศเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานของหน่วยงาน องค์กรที่มีการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพส่งผลโดยตรงต่อการบริหารจัดการความเสี่ยง หน่วยงานควรพิจารณาใช้ข้อมูลสารสนเทศในกาบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลความเสี่ยงเป็นพื้นฐาน หน่วยงานควรกำหนดประเภทข้อมูลที่ต้องรวบรวม วิธีการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลและบุคคลที่ควรได้รับข้อมูล

ข้อมูลความเสี่ยง ประกอบด้วย เหตุการณ์ที่เป็นผลกระทบทางลบหรือทางบวกต่อองค์กร สาเหตุความเสี่ยง ตัวผลักดันความเสี่ยง หรือตัวชี้วัดความเสี่ยงที่สำคัญ(Key Risk Indicators) ข้อมูลสารสนเทศต้องมีความถูกต้องเชื่อถือได้เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและทันต่อเวลา ทั้งนี้หน่วยงานอาจพิจารณาการรวบรวม การประมวลผล หรือการวิเคราะห์ความเสี่ยงแบบอัตโนมัติเพื่อลดข้อผิดพลาดจากบุคคล (Human errors)

การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ความสมบูรณ์ของระบบบริหารจัดการความเสี่ยงขึ้นอยู่กับขนาด โครงสร้าง ศักยภาพขององค์กร รวมถึงการใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารจัดการความเสี่ยง หน่วยงานอาจพิจารณาทำ Benchmarking เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการความเสี่ยงต่อเนื่อง หน่วยงานอาจพัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงเมต่นจากการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบ Silo พัฒนาเป็นการ

บริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการ และพัฒนาต่อเนื่องโดยมีการฝังการบริหารจัดการความเสี่ยงเข้าสู่กระบวนการดำเนินงานและการตัดสินใจบนพื้นฐานข้อมูลความเสี่ยงกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่เป็นวงจรต่อเนื่อง ประกอบด้วย

๑. การวิเคราะห์องค์กร
๒. การกำหนดนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง
๓. การระบุความเสี่ยง
๔. การประเมินความเสี่ยง
๕. การตอบสนองความเสี่ยง
๖. การติดตามและทบทวน
๗. การสื่อสารและการรายงาน

การวิเคราะห์องค์กร

ในการวิเคราะห์องค์กรและหน่วยงานต้องเข้าใจเกี่ยวกับพันธกิจตามกฎหมาย อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของหน่วยงาน รวมถึงยุทธศาสตร์ระดับกระทรวง รวมถึงนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน โดยการวิเคราะห์องค์กรต้องวิเคราะห์ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกองค์กรหน่วยงานอาจเลือกใช้เครื่องมือการวิเคราะห์องค์กร เช่น

๑. SWOT Analysis เป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค

๒. PESTLE Analysis เป็นการวิเคราะห์ด้านการเมือง(Political) ด้านเศรษฐกิจ(Economic)

ด้านสังคม(Social) ด้านเทคโนโลยี(Technological) ด้านกฎหมาย(Legal) และด้านสภาพแวดล้อม(Environmental)

การกำหนดนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง

ผู้บริหารเป็นผู้กำหนดนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง และผู้กำกับดูแลเป็นผู้ให้ความเห็นชอบนโยบายดังกล่าว โดยนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงอาจระบุถึงวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของการบริหารจัดการความเสี่ยง และความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับองค์กร ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับองค์กร (Risk Appetite) หมายถึง ระดับความเสี่ยงในภาพรวมของ องค์กรที่หน่วยงานยอมรับเพื่อดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร การระบุความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ระดับองค์กร เป็นการแสดงเจตนาของผู้บริหารและผู้กำกับดูแลในการดำเนินงานขององค์กร การกำหนด ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ควรคำนึงถึงศักยภาพขององค์กรในเรื่องการจัดการความเสี่ยง โดยศักยภาพในการจัดการความเสี่ยงขององค์กร (Risk Capacity) ขึ้นอยู่กับงบประมาณ บุคลากร และความคาดหวังผู้มีส่วนได้เสีย ทั้งนี้หน่วยงานอาจระบุระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้เป็น ๕ ระดับ เช่น ปฏิเสธความเสี่ยง ยอมรับความเสี่ยงได้ปานกลาง เต็มใจยอมรับความเสี่ยง และยอมรับความเสี่ยงได้มากที่สุด เป็นต้น

หน่วยงานอาจแสดงนโยบายความเสี่ยงที่ยอมรับได้ในแต่ละประเภทความเสี่ยง เพื่อให้ผู้บริหารระดับรองลงมาสามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยงในระดับสำนัก กอง ศูนย์กลุ่ม หรือนำไปสู่การระบุระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้สำหรับประเภทความเสี่ยงย่อย

การระบุความเสี่ยง

การระบุความเสี่ยง คือ การระบุเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน ด้านบวกและด้านลบ ในการระบุความเสี่ยงหน่วยงานอาจทำรายชื่อความเสี่ยงทั้งหมด (Risk Inventory) โดยรายชื่อความเสี่ยงต้องมีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอโดยอาศัยข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน การระบุความเสี่ยงควรระบุข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยง ดังนี้

- ก. เหตุการณ์ความเสี่ยง
- ข. สาเหตุของความเสี่ยง หรือตัวผลักดันความเสี่ยง โดยการวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่แท้จริง (Root Cause) ของความเสี่ยง
- ค. ผลกระทบทั้งด้านลบและ/หรือด้านบวก

หน่วยงานอาจจัดกลุ่มความเสี่ยงที่มีลักษณะหรือมีผลกระทบที่เหมือนกันไว้ในประเภทความเสี่ยงเดียวกัน เพื่อให้การพิจารณาและการบริหารจัดการความเสี่ยงประเภทเดียวกันมีมุมมองในภาพรวมชัดเจนมากขึ้น

การประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยง ประกอบด้วย

๑. การกำหนดเกณฑ์การประเมินความเสี่ยง หน่วยงานอาจให้คะแนนความเสี่ยงตามเกณฑ์การประเมินความเสี่ยงด้านต่าง ๆ เช่น ด้านโอกาส ด้านผลกระทบ รวมถึงด้านความสามารถขององค์กรในการจัดการความเสี่ยง และด้านลักษณะของความเสี่ยง โดยช่วงคะแนนอาจกำหนดเป็น ๓ ช่วงคะแนน หรือ ๕ ช่วงคะแนน

๒. การให้คะแนนความเสี่ยง วิธีการให้คะแนนความเสี่ยง เช่น การสัมภาษณ์การทำแบบสำรวจ การประชุมเชิงปฏิบัติการระหว่างหน่วยงานภายใน การทำ Benchmarking การวิเคราะห์สถานการณ์ (Scenario Analysis) ทั้งนี้การให้คะแนนความเสี่ยงของแต่ละกองงาน (Silo Thinking) เพียงวิธีเดียวอาจทำให้การให้คะแนนความเสี่ยงมีความคลาดเคลื่อนได้

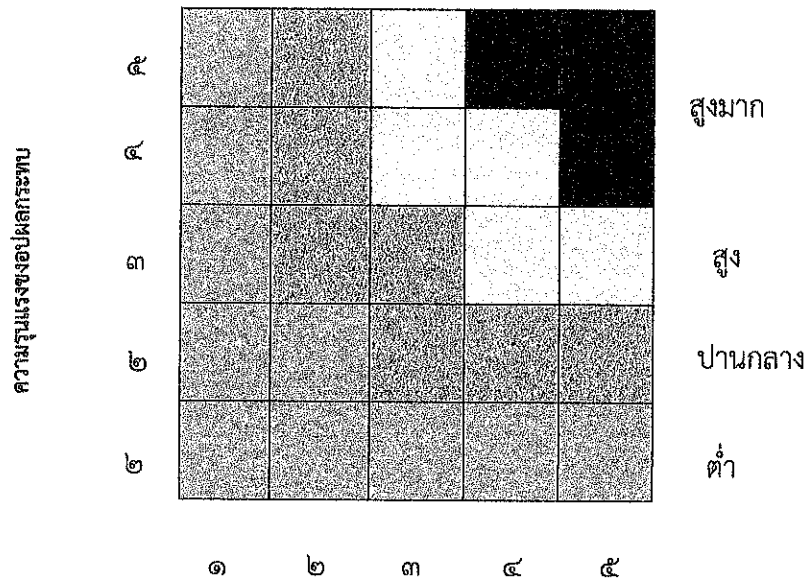
๓. การพิจารณาความเสี่ยงในภาพรวม เมื่อหน่วยงานประเมินความเสี่ยงในแต่ละความเสี่ยงที่มีต่อวัตถุประสงค์ของกิจกรรมแล้ว หน่วยงานต้องพิจารณาผลกระทบของความเสี่ยงที่มีต่อวัตถุประสงค์ในระดับกลุ่ม และผลกระทบที่มีต่อหน่วยงานในภาพรวม เช่น ผลกระทบต่อความเสี่ยงที่มีต่อกิจกรรมอาจมีน้อยแต่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ระดับกอง หรือความเสี่ยง ๒ ความเสี่ยงที่ไม่มีผลกระทบต่อกิจกรรมอาจมีผลกระทบต่อหน่วยงานในภาพรวม เป็นต้น

๔. การจัดลำดับความเสี่ยง เมื่อหน่วยงานพิจารณาให้คะแนนความเสี่ยงแล้ว หน่วยงานต้องจัดลำดับความเสี่ยง เพื่อนำไปสู่การพิจารณาจัดสรรทรัพยากรในการตอบสนองอนความเสี่ยง หน่วยงานอาจใช้คะแนนความเสี่ยง(โอกาส x ผลกระทบ) ในการจัดลำดับความเสี่ยง โดยความเสี่ยง โดยความเสี่ยงที่เท่ากับอาจพิจารณาปัจจัยอื่นประกอบ เช่น ความสามารถของหน่วยงานในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านนั้นๆ หรือลักษณะของความเสี่ยงที่ผลกระทบต่อหน่วยงาน เป็นต้น

หลักเกณฑ์การให้คะแนนโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและความรุนแรงของผลกระทบ

ประเด็นที่พิจารณา	ระดับคะแนน				
	๑ = น้อยมาก	๒ = น้อย	๓ = ปานกลาง	๔ = สูง	๕ = สูงมาก
โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง					
ความถี่ในการเกิดเหตุการณ์หรือข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน(เฉลี่ย : ปี/ครั้ง)	๕ ปี/ครั้ง	๒-๓ ปี/ครั้ง	๓ ปี/ครั้ง	๑-๒ เดือน/ครั้ง ไม่เกิน ๕ ครั้ง/ปี	๑ เดือน/ครั้ง หรือมากกว่า
โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	สูง	สูงมาก
ความรุนแรงของผลกระทบ					
มูลค่าความเสียหาย	<๑ หมื่นบาท	๓-๔ หมื่นบาท	๕ หมื่น - ๒ แสนบาท	๒ แสนบาท- ๑ ล้านบาท	>๑ ล้านบาท
อันตรายต่อชีวิต	เดือดร้อน รำคาญ	บาดเจ็บ เล็กน้อย	บาดเจ็บต้อง รักษา	บาดเจ็บสาหัส	อันตรายถึงชีวิต
ผลกระทบต่อภาพลักษณ์/การดำเนินงานของหน่วยงาน	น้อยมาก	น้อย	ปานกลาง	สูง	สูงมาก

ส่วนระดับของความเสี่ยง(Degree of Risk) จะพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยงต่อองค์กรว่าจะก่อให้เกิดความเสี่ยงในระดับใด โดยได้กำหนดเกณฑ์ไว้ ๔ ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง และต่ำ

เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาส(Likelihood) ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงต่างๆ และประเมินระดับความรุนแรงของผลกระทบหรือมูลค่าความเสียหาย(Impact) จากความเสี่ยง เพื่อให้เห็นถึงระดับของความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้สามารถวางแผนและจัดสรรทรัพยากรได้อย่างถูกต้องภายใต้งบประมาณ กำลังคน หรือเวลาที่มีจำกัด โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ข้างต้น ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

๑. พิจารณาโอกาส/ความถี่ในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood) ว่ามีโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดขึ้นนั้นมากน้อยเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด
๒. พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบความเสี่ยง(Impact) ที่มีผลต่อหน่วยงานว่ามีระดับความรุนแรงหรือมีความเสียหายเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

การตอบสนองความเสี่ยง

การตอบสนองความเสี่ยง คือ กระบวนการตัดสินใจของฝ่ายบริหารในการจัดการความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น โดยผู้บริหารควรพิจารณาประเด็นดังต่อไปนี้ ในการตัดสินใจเลือกวิธีการตอบสนองความเสี่ยงเพื่อจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน

๑. การจัดการต้นเหตุของความเสี่ยง
๒. ทางเลือกวิธีการจัดการความเสี่ยง
๓. ทรัพยากรที่ต้องใช้การบริหารจัดการความเสี่ยง

หน่วยงานสามารถพิจารณาเลือกการจัดการความเสี่ยงวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีโดยการพิจารณาวิธีการจัดการความเสี่ยงควรคำนึงถึงต้นทุนกับประโยชน์ที่ได้รับของวิธีการจัดการความเสี่ยงแต่ละวิธี

ตัวอย่างวิธีการจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย

๑. ปฏิเสธความเสี่ยงโดยไม่ดำเนินงานในกิจกรรมที่มีความเสี่ยง ได้แก่กิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงและหน่วยงานไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงนั้นได้หน่วยงานอาจพิจารณาไม่ดำเนินงานในกิจกรรมนั้นๆ
๒. การลดโอกาสของความเสี่ยง เช่น การลดโอกาสของความเสี่ยงการทุจริตด้านการเงิน โดยการวางระบบการควบคุมภายใน ได้แก่ การแบ่งแยกหน้าที่การตรวจสอบ การสอบทานและการระงับข้อพิพาท เป็นต้น
๓. การลดผลกระทบของความเสี่ยง เช่น การทำประกัน หรือการใช้เครื่องมือป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน(Hedging Instruments) เป็นต้น
๔. การโอนความเสี่ยง หน่วยงานอาจเลือกใช้วิธีการถ่ายโอนความเสี่ยงของกิจกรรมที่หน่วยงานเห็นว่าควรดำเนินการเพื่อประโยชน์ของประชาชน แต่หน่วยงานมีข้อจำกัดที่ไม่สามารถดำเนินการเองได้หรือไม่สามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้แก่ การให้ภาคเอกชนดำเนินการโดยมีการโอนความเสี่ยงและผลตอบแทนไปด้วย(Public Private Partnership : PPP)
๕. ยอมรับความเสี่ยงโดยไม่ดำเนินการจัดการความเสี่ยง เนื่องจากความเสี่ยงอยู่ในระดับที่หน่วยงานยอมรับได้หรือต้นทุนในการบริหารจัดการความเสี่ยงมีมากกว่าประโยชน์ที่ได้รับ
๖. ใช้มาตรการการเฝ้าระวัง หน่วยงานต้องกำหนดข้อมูลที่ต้องการเก็บรวบรวม การวิเคราะห์การแจ้งเตือน และการดำเนินการเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น เช่น ความเสี่ยงของปริมาณน้ำในเขื่อนมากเนื่องจากปริมาณน้ำฝน
๗. การทำแผนฉุกเฉิน การจัดทำแผนฉุกเฉินเป็นการระงับขั้นตอนเมื่อเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงขึ้น โดยต้องระบุบุคคล และวิธีการดำเนินการที่ชัดเจน เช่น ความเสี่ยงกรณีเจ้าหน้าที่ไม่สามารถเข้าสถานที่ทำงานได้
๘. การส่งเสริมหรือผลักดันเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น เมื่อเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นส่งผลกระทบเชิงบวกกับองค์กรรวมถึงแผนการดำเนินงานเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยงอาจประกอบด้วย วิธีการจัดการความเสี่ยง บุคคลที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการความเสี่ยง ตัวชี้วัดความเสี่ยงที่สำคัญ วิธีการติดตามและรายงานความเสี่ยง

เมื่อพิจารณาโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง(Likelihood) และความรุนแรง ของผลกระทบ(Impact) ของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้วให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและผลกระทบของความเสี่ยง ว่าก่อให้เกิดระดับของความเสี่ยงในระดับใด มาวิเคราะห์หาระดับความเสี่ยงของเหตุการณ์หรือกิจกรรมนั้นๆ

ระดับความเสี่ยง = โอกาสในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ x ความรุนแรงของเหตุการณ์ต่างๆ(Likelihood x Impact) ซึ่งจัดแบ่งเป็น ๔ ระดับ สามารถแสดงเป็นแผนภูมิความเสี่ยง (Risk Profile) แบ่งพื้นที่เป็น ๔ ส่วน ซึ่งใช้เกณฑ์ในการจัดแบ่ง ดังนี้

๑. ระดับความเสี่ยงต่ำ (LOW) คะแนนระดับความเสี่ยง ๑-๕ คะแนน โดยทั่วไปความเสี่ยงในระดับนี้ให้ถือว่าเป็นความเสี่ยงที่ไม่มีนัยสำคัญต่อการดำเนินงาน ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่ต้องดำเนินการใดๆ เพิ่มเติม

๒. ระดับความเสี่ยงปานกลาง (Medium) คะแนนระดับความเสี่ยง ๖-๑๐ คะแนน เป็นระดับคะแนนที่ยอมรับความเสี่ยงได้แต่ยังต้องมีแผนควบคุมความเสี่ยง

๓. ระดับความเสี่ยงสูง(High) คะแนนความเสี่ยง ๑๑-๑๖ คะแนน จะต้องมีแผนลดความเสี่ยงเพื่อให้ความเสี่ยงนั้นลดลงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

๔. ระดับความเสี่ยงสูงมาก (Extreme) คะแนนระดับความเสี่ยง ๑๗-๒๕ คะแนน ต้องมีแผนลดความเสี่ยงและประเมินซ้ำ หรืออาจต้องถ่ายโอนความเสี่ยง

ความรุนแรงของผลกระทบ	๕	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	สูงมาก		
	๔	๔	๘	๑๒	๑๖	๒๐		สูงมาก	
	๓	๓	๖	๙	๑๒	๑๕			ปานกลาง
	๒	๒	๔	๖	๘	๑๐			
	๑	๑	๒	๓	๔	๕			
		๑	๒	๓	๔	๕	โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง		

การติดตามและทบทวน

การติดตามและทบทวนเป็นกระบวนการที่ให้ความเชื่อมั่นว่าการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีอยู่ยังคงมีประสิทธิภาพ เนื่องจากความเสี่ยงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้นการติดตามและทบทวนเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นสม่ำเสมอ ปัจจัยที่ทำให้หน่วยงานต้องทบทวนการบริหารจัดการความเสี่ยง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญซึ่งเกิดจากปัจจัยภายในและภายนอก หรือผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

การติดตามและทบทวนการบริหารจัดการความเสี่ยงสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องหรือเป็นระยะซึ่งควรดำเนินการในทุกกระบวนการของการบริหารจัดการความเสี่ยง การติดตามและทบทวนอาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของแผนการปฏิบัติงานขององค์กร การเปลี่ยนแปลงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

การสื่อสารและการรายงาน

การสื่อสารเป็นการสร้างความตระหนัก ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมของกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง การสื่อสารเป็นการให้และรับรู้ข้อมูล(Two-way Communication)หน่วยงานควรมีช่องทางการสื่อสารทั้งภายในและภายนอก โดยการสื่อสารภายในต้องเป็นการสื่อสารแบบจากผู้บริหารไปยังผู้บังคับบัญชา(Top Down) จากผู้ใต้บังคับบัญชาไปยังผู้บริหาร(Bottom UP)และระหว่างหน่วยงานย่อยภายใน (Across Divisions)

หน่วยงานควรกำหนดบุคคลที่ควรได้รับข้อมูล ประเภทของข้อมูลที่ได้รับ ความถี่ของการรายงาน รูปแบบและวิธีการรายงาน เพื่อให้ผู้กำกับดูแล ผู้บริหาร และผู้มีส่วนได้เสียได้รับข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้อง ครบถ้วน เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และทันต่อเวลา

การสื่อสารและรายงานต่อผู้กำกับดูแล เป็นการสื่อสารและการรายงานความเสี่ยงในภาพรวมขององค์กร เพื่อสนับสนุนหน้าที่ของผู้กำกับดูแลในการกำกับการบริหารจัดการความเสี่ยงของฝ่ายบริหาร

หน่วยงานอาจพิจารณากำหนดตัวชี้วัดความเสี่ยงที่สำคัญ(Key Risk Indicators) เพื่อติดตามข้อมูลความเสี่ยงและการรายงานเมื่อระดับความเสี่ยงถึงจุดตัวชี้วัดความเสี่ยงสำคัญ

การระบุความเสี่ยง ปิงปิงประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร

ความเสี่ยง	ผลกระทบ/ความเสียหายที่จะเกิดขึ้น	ปัจจัย/สาเหตุ	ประเภทความเสี่ยง
๑. การเงินและบัญชีของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.หุบเขา	-การเงินและบัญชีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ ยังไม่เป็นไปตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับ และหนังสือสั่งการ	-ไม่มีบุคลากรที่เป็นข้าราชการมารับผิดชอบงานโดยตรง -ผู้ปฏิบัติงานไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเงินและบัญชีของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ความเสี่ยงด้านการเงิน (F)
๒. การเบิกจ่ายเงินอุดหนุนของ อบต.หุบเขา	-หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนไม่รายงานผลการดำเนินงาน ค่าใช้จ่ายไม่เป็นไปตามระเบียบ	-หน่วยงานไม่มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโครงการเงินอุดหนุนตามระเบียบฯ ข้อ ๑๒	ความเสี่ยงด้านการเงิน (F)
๓. การรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และคนพิการ	-ผู้สูงอายุและคนพิการจะเสียชีวิตหรือรับเงินเบี้ยยังชีพเป็นเวลา ๑ปี(เดือน ต.ค. ของปีนั้น - ก.ย. ของปีถัดไป)	-ผู้สูงอายุย้ายภูมิลำเนา เข้า-ออก ไปยังพื้นที่ อปท.อื่น โดยไม่แจ้ง หรือไปลงทะเบียน ณ อปท. แห่งใหม่ ภายในเดือน พ.ย. ของปีที่ย้าย -บัตรประจำตัวคนพิการหมดอายุ	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับ(C)
๔. การใช้และรักษารถยนต์ส่วนบุคคล และการเบิกจ่ายน้ำมัน เชื้อเพลิงและล้อเลื่อนของ อบต.หุบเขา	-การใช้รถยนต์ส่วนบุคคล ไม่จัดทำใบคำขออนุญาตใช้รถ(แบบ๓)หรือจัดทำไม่เป็นปัจจุบัน จากผู้มีอำนาจสั่งใช้รถ ก่อนนำรถไปใช้	ขาดการควบคุม ตรวจสอบ อย่างเข้มงวด	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับ(C)
๕. การเบิก-จ่าย งบประมาณกองทุนหลักประกันสุขภาพ อบต.หุบเขา	การรายงานผลการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบโครงการไม่จัดทำรายงานเมื่อดำเนินโครงการแล้วเสร็จ	ความเสี่ยงด้านการเงิน (F)
๖. แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน	-มิได้จัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน-การจัดเก็บรายได้ไม่ครบถ้วน (ลูกหนี้ค้างชำระ)	-ขาดการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับภาษีสุ่มชน	ความเสี่ยงด้านการเงิน (F)
๗. การขออนุญาตเพื่อเยี่ยมทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ปฏิบัติงาน	การขออนุญาตเพื่อเยี่ยมทรัพย์สินของราชการไปใช้ปฏิบัติงานไม่ถูกต้อง	-ไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนหรือแนวทางการขออนุญาต เกี่ยวกับการใช้ทรัพย์สินของทางราชการที่ถูกต้อง-ขาดการกำกับดูแล และตรวจสอบใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างเคร่งครัด	ความเสี่ยงด้านปฏิบัติงาน (O)
๘. การจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย	มีการโอนและแก้ไขเปลี่ยนแปลงค่าชี้แจงงบประมาณจำนวนหลายครั้ง	-ภารกิจที่ได้รับมอบหมายนโยบายเร่งด่วนอยู่นอกเหนือการประมาณการ-ขาดการวิเคราะห์งบประมาณโดยนำข้อมูลสถิติย้อนหลัง๓ปี	ความเสี่ยงด้านการเงิน (F)
๙. งานออกแบบและการควบคุมงานก่อสร้าง	งานออกแบบและการควบคุมงานก่อสร้างไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการงานก่อสร้าง	-งานก่อสร้าง และงานบริหารมีจำนวนมาก ทำให้ประสิทธิภาพการทำงานลดลง -บุคลากรกองช่างไม่สามารถควบคุมได้ตลอดเวลาวันหยุดราชการ -การควบคุมงานไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการก่อสร้าง	ความเสี่ยงด้านปฏิบัติงาน (O)

บทที่ ๕ แผนบริหารความเสี่ยง

ในปีงบประมาณ ๒๕๖๗ องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา ได้ดำเนินการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อเตรียมการรองรับสภาวะการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น โดยพิจารณาจากภารกิจอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พงศ. ๒๕๕๒ และระเบียบ กฎหมายต่างๆที่กำหนดให้เป็นภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบกับพิจารณาจากผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมาคัดเลือกความเสี่ยงเพื่อกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการจัดการและควบคุมความเสี่ยง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อเป้าหมายการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา โดยแผนบริหารความเสี่ยงประจำปี ๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

๑. ความเสี่ยง
๒. ระดับความเสี่ยง
๓. กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง
๔. วัตถุประสงค์
๕. ระยะเวลาดำเนินการ
๖. ผลสำเร็จที่คาดหวัง
๗. งบประมาณ
๘. ผู้รับผิดชอบ
๙. ระดับความเสี่ยงที่คาดหวัง

แผนการบริหารความเสี่ยง ปีงบประมาณ ๒๕๖๗
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยปลา อำเภอกุพพาน จังหวัดสกลนคร

ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง	วัตถุประสงค์	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ (บาท)	ผู้รับผิดชอบ	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวังหลังดำเนินการ			
								โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ	ความรุนแรง	คะแนนรวม
ความเสี่ยงด้านการเงิน(Financial Risk)											
๑.การเงินและบัญชีของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.ห้วยปลา	๕	มีคำสั่งแต่งตั้ง/มอบหมายเจ้าหน้าที่รับผิดชอบการเงินและบัญชีของศูนย์ฯ -ติดตาม กำกับดูแลควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง	-เพื่อให้การปฏิบัติงานการเงินและบัญชีของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง	ตุลาคม ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗	-การปฏิบัติตามการเงินและบัญชีของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง	-	สำนักปลัด	๑	๑	๑	๒
๒.การเบิก-จ่ายอุดหนุนของ อบต. ห้วยปลา ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗	๕	-ติดตาม กำกับดูแลควบคุมการปฏิบัติงานให้ถูกต้องตามระเบียบฯ	-เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินอุดหนุนเป็นไปตามระเบียบฯ ข้อ ๑๒	ตุลาคม ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗	การเบิกจ่ายเงินอุดหนุนเป็นไปตามระเบียบฯ ข้อ ๑๒	-	สำนักปลัด	๑	๑	๑	๒

ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง	วัตถุประสงค์	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ (บาท)	ผู้รับผิดชอบ	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวังหลังดำเนินการ		
								โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ	ความรุนแรง
ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)										
๓. การรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และคนพิการ	๕	- ประชาสัมพันธ์ให้ผู้สูงอายุไปลงทะเบียนที่ อบต. แห่งไหน นับตั้งแต่วันที่ย้ายภายในเดือน พ.ศ. ของปีนั้นๆ - ประชาสัมพันธ์ให้คนพิการและผู้ดูแลคนพิการตรวจสอบวันหมดอายุของบัตรประจำตัวผู้พิการ หากตรวจสอบแล้วพบว่า บัตรประจำตัวคนพิการหมดอายุให้เร่งดำเนินการต่ออายุ	- เพื่อให้ผู้สูงอายุและคนพิการไม่เสียสิทธิการรับเบี้ยยังชีพ	ตุลาคม - ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗	ถูกต้องตามกฎหมายระเบียบและหนังสือสั่งการที่กำหนด	-	สำนักปลัด	๑	๑	๒
๔. การเบิกจ่ายงบประมาณ กองทุนหลักประกันสุขภาพ	๕	- จัดทำบันทึกข้อตกลงการค้าเงินงานโครงการและมีการกำหนดระยะเวลาการรายงานผลการดำเนินงานที่ชัดเจนเป็นสลายลักษณะข้อราชการควบคุมตรวจสอบอย่างเข้มงวด	- เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินงบประมาณกองทุนหลักประกันสุขภาพไป ตามระเบียบ	ตุลาคม - ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗	การเบิกจ่ายเงินงบประมาณกองทุนหลักประกันสุขภาพ เป็นไปตามระเบียบ	-	สำนักปลัด	๑	๑	๒

ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง	วัตถุประสงค์	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ (บาท)	ผู้รับผิดชอบ	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวังถึงตำแหน่ง		
								โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ	ความรุนแรง
ความเสี่ยงด้านการเงิน(Financial Risk)										
๕-แผนปีภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน	๕	-แต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินและทะเบียนทรัพย์สินตามขั้นตอนฯ -เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับภาษีชุมชน -ติดตาม กำกับดูแลควบคุมการปฏิบัติงานให้ถูกต้องตามกฎหมาย	-เพื่อจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน	ตุลาคม - ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗	ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบและหนังสือที่กำหนด	-	กองคลัง	๑	๑	๒
๖-การจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย	๕	-เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องตรวจสอบโครงการ/กิจกรรมที่จะจัดทำในร่างข้อบัญญัติให้ตรงตามแผนงานให้ตรงตามแผนงานในแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยนำข้อมูลวิเคราะห์สถิติย้อนหลัง ๓ ปี มาประกอบ	-เพื่อให้การบริหารงบประมาณมีประสิทธิภาพเกิดความสมดุลลดช่องว่างเพียงพอกับค่าใช้จ่าย ถูกต้องตามระเบียบฯ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง	ตุลาคม - ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗	-การบริหารงบประมาณมีประสิทธิภาพเป็นไปตามกฎหมาย และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง	-	สำนักปลัด	๑	๑	๒

ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม/จัดการความเสี่ยง	วัตถุประสงค์	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลสำเร็จที่คาดหวัง	งบประมาณ (บาท)	ผู้รับผิดชอบ	ระดับความเสี่ยงที่คาดหวังหลังดำเนินการ		
								โอกาส/ความถี่	ผลกระทบ	คะแนนรวม
ความเสี่ยงด้านการเงิน(Financial Risk)										
๗.การใช้และรักษารถยนต์ส่วนบุคคล และเบิกจ่ายน้ำมัน เชื้อเพลิงและล้อเลื่อนของ อบต.หลุบแล	๕	-จัดทำคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบรถยนต์ส่วนบุคคล -ควบคุม ตรวจสอบจัดทำใบคำขออนุญาตใช้รถ(แบบ๓) ให้เป็นปัจจุบัน จากผู้มีอำนาจใช้รถ ก่อนนำรถไปใช้อย่างเข้มงวด	เพื่อให้การใช้และรักษารถยนต์ส่วนบุคคล และการเบิกจ่ายน้ำมัน เชื้อเพลิงและล้อเลื่อนเป็นไปตามระเบียบ	ตุลาคม - ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗	การใช้และรักษารถยนต์ส่วนบุคคล และการเบิกจ่ายน้ำมัน เชื้อเพลิง และล้อเลื่อนเป็นไปตามระเบียบ	-	สำนักปลัด	๑	๑	๒
ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน(Operational Risk)										
๘.การขออนุญาตนำทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ปฏิบัติงานไม่ถูกต้อง	๕	-กำกับดูแลและตรวจสอบการใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างเคร่งครัด	เพื่อให้การขออนุญาตนำทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ปฏิบัติงานถูกต้องตามขั้นตอนหรือแนวทางการขออนุญาตเกี่ยวกับ การใช้ทรัพย์สินของทางราชการ	ตุลาคม - ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗	การขออนุญาตนำทรัพย์สินของทางราชการไปใช้ปฏิบัติงานถูกต้องตามขั้นตอนหรือแนวทางการขออนุญาตเกี่ยวกับ การใช้ทรัพย์สินของทางราชการ	-	ทุกกอง	๒	๑	๓
๙.งานออกแบบและการควบคุมงานก่อสร้าง	๕	กำกับดูแลการปฏิบัติงานการออกแบบและการควบคุมงานก่อสร้างให้ถูกต้องตามกฎหมาย	งานออกแบบและการควบคุมงานก่อสร้างเป็นไปตามรูปแบบการก่อสร้าง	ตุลาคม - ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗	งานออกแบบและการควบคุมงานก่อสร้าง มีประสิทธิภาพเป็นไปตามรูปแบบการก่อสร้าง	-	กองช่าง	๑	๑	๒